

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זיע"א בעל מחבר ספר "שולחן ערוך" נפטר בעת"ק צפת תרמ"א י"ג ניסן שנת ה'ת"א שנת ה'ת"א לפ"ק ונשם מנוח בב"ד (שם אביו ר' אשר' ז"ל)

רבינו משה אלשיך

רבינו משה איסרליש זיע"א בעל מחבר ספר "דמ"א" נפטר בעיר קראית י"ד י"ח אייר שנת ה'ת"א שנת ה'ת"א לפ"ק ונשם מנוח בב"ד (שם אביו ר' ישראל ז"ל)

"משה" שואל מחבירו "יעקב":

אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורת חיים היומי
לימוד שולחן ערוך אורת חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום

א
אב

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
בן "עולם הבא"!

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שייך אחרת איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. בדי שביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידועת התורה.

נחריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה"י

על ידי הנעלים בך חילו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

סימן תקנט – מנהגי תשעה באב, ודין מילה

בתשעה באב, ובו י' סעיפים

א. אם הל תשעה באב במוצאי שבת אין אומרים צדקתך במנחה בשבת. הגה: ומבדילין בלילה בתפלה כשאר מוצאי שבת (הגהות ממדמי הלכות משע"כ 363). ואם שכח מלהבדיל עיין לעיל סימן רצ"ד סעיף ג'. ומתפללים בנחת ודרך בכי כאבלים וכן עושים בקריאת איכה (הגהות מיימוני). ובכל איכה מגביה קולו יותר (מהרי"ל). וכשמגיע החזן לפסוק השיבנו אומרים אותו הקהל בקול רם ואחר כך מסיים החזן וחוזר הקהל ואומרים השיבנו בקול רם וכן החזן (הגהות מיימוני):

ב. בליל תשעה באב (מתפללים ערבית ואומרים איכה וקנינות) (הגהות מיימוני ומנהי"ל) ואומר אחר קנינות ואיכה סדר קדושה ומתחיל מואתה קדוש ואם הל במוצאי שבת אין אומרים ויהי נועם. הגה: ולא למנצח בניגונות ולא ויתן לך (כל נ"ו). ומסירין הפרוכת מלפני הארון על שם בצע אמרתו (מנהגים):

ג. ליל תשעה באב ויומו יושבים בבית הכנסת לארץ עד תפלת המנחה (ועכשיו נהגו לישב על ספסליהם מיד אחר שיצאו מבית הכנסת שחרית ומאריכין עם הקנינות עד מעט קודם הצות) ואין מדליקין נרות בלילה כי אם נר אחד לומר לאורו קנינות ואיכה:

ד. אין אומרים תחנון (ולא סליחות) (הגהות אש"י) בתשעה באב ואין נופלים על פניהם משום דמקרי מועד. הגה: וקורין בתורה כפי תוליד בנים ומפטירין בירמיה אסוף אסיפם וכל הקדישים שאומרים אחר איכה עד שיוצאים למחר מבית הכנסת אין אומרים תתקבל ואין אומרים אל ארך אפים (עור ומנהגים) ולא למנצח (מנהגים) ולא פיתום הקטורת (ממלכי). ואין צריך לשנות מקומו בתשעה באב:

ה. בשעת הקנינות אסור לספר דבר ולצאת חוץ כדי שלא יפסיק לבו מן האבל וכל שכן שלא ישיח עם העובד כוכבים

(ונוהגין לומר קצת נחמה אחר הקנינות לפסוק בנחמה) (הגהות מיימוני):

ו. אם יש אבל בעיר הולך בלילה לבית הכנסת וגם ביום עד שיגמרו הקנינות:

ז. אם יש תינוק למול מלין אותו אחר שגומרים הקנינות ויש ממתנין למולו עד אחר הצות ומברכים ברכת המילה בלא בשמים (והמנהג כסברא ראשונה). ואם היולדת מצויה במקום המילה יברך על הכוס ותשתה ממנו היולדת והוא שתשמע הברכה ולא תפסיק בדברים בין שמיעת הברכה לשתית הכוס ואם אינה שם יברך על הכוס ויטעים לתינוקות:

ח. בעל ברית לובש בגדים אחרים אך לא לבנים ממש. הגה: ואבי הבן והמוהל והסנדק כולם נקראים בעלי ברית (צ"מ יוסף). ומותרים ללבוש בגדי שבת לאחר שגמרו הקנינות ובאין למול התינוק אבל לא ילבשו לבנים (מהרי"ל):

ט. תשעה באב שחל להיות בשבת ונדחה ליום ראשון בעל ברית מתפלל מנחה בעוד היום גדול ורוחץ ואינו משלים תעניתו לפי שיום טוב שלו הוא:

י. נוהגים שלא לשחוט ושלא להכין צורכי סעודה עד אחר הצות. הגה: והולכים על הקברות מיד כשהולכים מבית הכנסת (צ"מ יוסף נשם מוספות). ואם אירע מת בתשעה באב אין אומרים צדוק הדין (משנ"ץ):

סימן תקס – לעשות זכר לחורבן, ובו ה' סעיפים

א. משחרב בית המקדש תקנו חכמים שהיו באותו הדור שאין בונים לעולם בנין מסוייד ומכוויר (פירוש מצוייר) כבנין המלכים אלא טח ביתו בטיט וסד בסיד ומשייר מקום אמה על אמה כנגד הפתח בלא סיד והלוקח חצר מסויידת ומכווירת (פירוש מצויירת) הרי זה בחזקתה ואין מחייבים אותו לקלוף בכותלים:

סיב' ר"ו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. וינפה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המנפה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.